

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

תחל שנה וזככותיה. טועמי"ה חיים זכו.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם (טפחא) (בראשית א, א)

רבי אלתר חיים פנט מבאר¹ את הרמז בטעם הטפחא:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם - טפחא, כדברי חז"ל² שהקב"ה גבל אש ומים וטפחן זה בזה.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (סוף פסוק) (בראשית א, א)

רבי אלתר חיים פנט מבאר³ את הרמז בטעם סוף פסוק דוקא ב הָאָרֶץ :

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ - סוף פסוק. רמז לכך שנקראת ארץ - שהכל רצין אחריה, כמו שכתוב "והכל שב אל העפר (קהלת ג, כ)"⁴, וכן "אדם יסודו מעפר וסופו לעפר", כלומר סופו לארץ.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת

הָאָרֶץ (בראשית א, א)

רבי ישראל אהרן קלצקין, מעדני הפרשה, מבאר: כל טעמי הפסוק הראשון בתורה הם למטה, מתחת לאותיות, כלומר: לא בשמים היא.⁵

בְּרֵאשִׁית בָּרָא (מונח) אֱלֹהִים (אתנחתא) אֶת (מרכא)

הַשָּׁמַיִם (טפחא) וְאֶת (מרכא) הָאָרֶץ (סוף פסוק) (בראשית א, א)

רש"י מבאר: "אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל ומה טעם פתח בבראשית משום (תהלים קי"א, ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים הם אומרים

¹ רבי אלתר חיים פנט, "טעמי התורה", כבודה של תורה א, תל אביב תשמג.

² זוהר חלק א דף רסב עב - השמטות: ספר הבהיר לא ע"ב את השמים וכו' סימן כה...מאי שמים מלמד שגבל הקב"ה אש ומים וטפחן זה בזה ועשה מהן ראש לדבריו שנאמר ראש דברך אמת ע"כ.

³ רבי אלתר חיים פנט, "טעמי התורה", כבודה של תורה א, תל אביב תשמג וכן בספרו תפוחי חיים.

⁴ וכן "עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב" (בראשית ג, יט).

⁵ דברים ל, יא-יב: (יא) כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: (יב) לא בשמים הוא... הוא

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

להם כל הארץ של הקב"ה היא הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

רבי עזרא קינולד, ב"הדרת תורה"⁶ כותב את הגימטריה של טעמי הפסוק:

טפחא (98), מונח (104), אתנחתא (860), מרכא (261), טפחא (98), מרכא (261), סוף פסוק (392). בסך הכל 2074.

ולעומתו הפסוק: כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:

כח (28), מעשיו (426), הגיד (22), לעמו (146), לתת (830), להם (75), נחלת (488), גוים (59). בסך הכל 2074.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (בראשית א, א)

רש"י מבאר: "בראשית ברא – אין המקרא הזה אומר אלא דרשוני כמ"ש רז"ל (ב"ר) בשביל התורה שנקראת (משלי ח) ראשית דרכו ובשביל ישראל⁷ שנקראו (ירמ' ב) ראשית תבואתו".

מטרת בריאת ישראל מבוארת בנבואה (ישעי' מג, כא): "עם זו יצרתי לי תהלת יספורו",

ובאר רש"י: עם זו יצרתי לי – למען תהלתי יספורו.

כפי שהראה רבי עזרא קינולד לעיל הגימטריה של טעמי הפסוק בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת

הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ היא טפחא (98), מונח (104), אתנחתא (860), מרכא (261), טפחא (98), מרכא (261), סוף פסוק (392). בסך הכל 2074.

והנה הגימטריה של "עם זו יצרתי לי תהלת יספורו"

עם (110), זו (13), יצרתי (710), לי (40), תהלתי (845), יספורו (356). בסך הכל 2074.

שלום המאירי

⁶ בסוף ספר אוצרות התורה א', רבי משה צוריאלי, בני ברק תשסה, עמ' 92. חזר ונדפס ב"גימטריאות הדר התורה", הנ"ל, בני ברק תשעב, עמ' לד.

⁷ ויקרא רבה לו, ד